

ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

The Central Criminal Court for Corruption and Misconduct Cases

ข่าวแจกสื่อมวลชน

PRESS RELEASE

วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

ฉบับที่ ๑๗/๒๕๖๖

ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลางอ่านคำพิพากษา ในคดีพนักงานอัยการ
สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๓ ฟ้องร้องตำรวจเอก ย. ที่ ๑
กับพวกรวม ๖ คน อดีตตำรวจสถานีตำรวจนครบาลห้วยขวางเป็นจำเลย ข้อหาปฏิบัติ
หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ร่วมกันเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือ
ประโยชน์อื่นใด กรณีผู้เสียหายเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติครอบครองบุหรี่ไฟฟ้าและไม่ได้
นำหนังสือเดินทางติดตัวมาด้วย

วันนี้ (๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๖) เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติ
มิชอบกลางนัดฟังคำพิพากษา ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อท ๕๔/๒๕๖๖ ระหว่าง พนักงานอัยการ สำนักงาน
อัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๓ โจทก์ ร้องตำรวจเอก ย. ที่ ๑ กับพวกรวม ๖ คน จำเลย

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๖ เวลาประมาณ ๑๐.๐๐ น. จำเลยทั้งหกซึ่งเป็นผู้ต้องหา
ปฏิบัติหน้าที่ตั้งจุดตรวจบริเวณหน้าสถานีรถไฟกรุงเทพ จำเลยที่ ๕ สังเกตเห็นรถยนต์มีลักษณะต้องสงสัยจึงสั่ง
สัญญาณให้จอดเพื่อให้จำเลยที่ ๔ และจำเลยที่ ๖ ทำการตรวจค้น โดยมีจำเลยที่ ๑ ถึงจำเลยที่ ๓ อยู่ร่วมกัน
ในบริเวณดังกล่าวพบว่า กลุ่มคนโดยสารมีบุหรี่ไฟฟ้าไว้ในครอบครอง ๓ อัน ซึ่งเป็นสินค้าต้องห้ามนำเข้าใน
ราชอาณาจักรไทย ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ และเป็นชาวต่างชาติไม่สามารถแสดงหนังสือ
เดินทาง (Passport) หรือหลักฐานอื่นใดว่าได้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรไทยโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่
จากนั้นจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๖ ได้ร่วมกันเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินเป็นเงินสดจำนวน ๒๗,๐๐๐ บาท
จากนาย ป. ซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มคนต่างชาติข้างต้นเพื่อให้ไม่ต้องถูกดำเนินคดี นาย ป. จึงจ่ายมอบเงิน
จำนวน ๒๗,๐๐๐ บาท ให้กับจำเลยที่ ๓ จากนั้นจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ จึงสั่งให้ปล่อยตัวนาย ป. กับพวก
ออกจากจุดตรวจไปโดยไม่ได้นำการตามกฎหมายกับนาย ป. กับพวกแต่อย่างใด ขอให้ส่งโทษตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๑๔๙, ๑๕๗ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒, ๑๗๓ และขอให้สั่งริบเงินจำนวน ๒๗,๐๐๐ บาท ที่จำเลย
ที่ ๑ ถึงที่ ๖ ได้มาจากการกระทำความผิดให้ตกเป็นของแผ่นดิน หากจำเลยทั้งหกไม่สามารถส่งมอบเงินจำนวน
ดังกล่าวได้เพราะเหตุว่าโดยสภาพของสิ่งที่ศาลจะสั่งริบหรือได้สั่งริบไม่สามารถส่งมอบได้สูญหายหรือ
ไม่สามารถติดตามเอาคืนได้ไม่ว่าด้วยเหตุใด หรือได้มีการจำหน่ายจ่ายโอนสิ่งนั้น หรือการติดตามเอาคืนจะ
กระทำไม่ได้โดยยากเกินสมควร หรือมีเหตุสมควรประการอื่นขอให้สั่งจำเลยทั้งหกร่วมกันชำระเงินจำนวน
๒๗,๐๐๐ บาทแทน

คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยว่า จำเลยทั้งหกกระทำความผิดหรือร่วมกันกระทำความผิดตามฟ้อง
หรือไม่ เห็นว่า โจทก์มีนาย ป. ผู้เสียหายเป็นประจักษ์พยานสำคัญเบิกความสอดคล้องกับบันทึกคำให้การที่ได้
ให้การไว้ต่อพนักงานสอบสวนได้ความว่า ในคืนวันเกิดเหตุพยานกับเพื่อนถูกเจ้าพนักงานตำรวจที่ตั้งจุดตรวจ

อยู่บริเวณหน้าสถานทูตจีนตรวจค้นตัว จากการตรวจค้นตัวพยานและเพื่อนพบุรุษไฟฟ้า ๓ อัน และเมื่อถูกขอตรวจดูหนังสือเดินทางในกลุ่มของพยานมีเพียงคนเดียวที่พกพาหนังสือเดินทางฉบับจริง ส่วนที่เหลือมีภาพถ่ายในโทรศัพท์เคลื่อนที่ เจ้าพนักงานตำรวจแจ้งว่า พยานกับพวกทำผิดกฎหมายคือมีบุรุษไฟฟ้าไว้ในครอบครอง และไม่พกพาหนังสือเดินทางต้องถูกนำตัวไปที่สถานีตำรวจอาจถูกควบคุมตัวไว้ ๒ - ๓ วัน หรืออาจถูกจำคุก พยานพยายามพูดคุยต่อรองให้เจ้าพนักงานตำรวจปล่อยตัวพยานกับพวก จนในที่สุดเจ้าพนักงานตำรวจได้บอกให้พยานจ่ายเงินกรณีที่มีบุรุษไฟฟ้าไว้ในครอบครอง ๓ อัน อันละ ๘,๐๐๐ บาท และพยานกับพวก ๓ คน ไม่พกหนังสือเดินทางอีก ๓,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒๗,๐๐๐ บาท เพื่อแลกกับการปล่อยตัวพยานจึงจ่ายเงินจำนวน ๒๗,๐๐๐ บาท ให้เจ้าพนักงานตำรวจคนดังกล่าวไป พยานสามารถจดจำใบหน้าเจ้าพนักงานตำรวจที่เข้ามาพูดคุยต่อรองกับพยานได้ ๓ คน คือ จำเลยที่ ๒ จำเลยที่ ๓ และจำเลยที่ ๔ นอกจากนี้ขณะที่มาเบิกความเป็นพยานที่ศาล นาย ป. ได้ชี้ตัวจำเลยที่ ๒ จำเลยที่ ๓ และจำเลยที่ ๔ ผ่านระบบประชุมทางจอภาพได้ถูกต้องแม่นยำ ส่วนจำเลยที่ ๑ แม้จะอ้างว่าขณะเกิดเหตุปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่รถยนต์สายตรวจห่างออกไป ๓๐ เมตร ไม่ได้เข้ามาพูดคุยหรือรับรู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่ปรากฏข้อเท็จจริงจากคำเบิกความของจำเลยที่ ๓ ว่า ขณะตรวจค้นตัวนาย ป. จำเลยที่ ๓ เดินไปหาจำเลยที่ ๑ เพื่อรายงานให้จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นหัวหน้าชุดปฏิบัติการทราบ หลังจากนั้นจำเลยที่ ๑ บอกว่า ให้จำเลยที่ ๒ ใช้ดุลยพินิจตัดสินใจได้เพราะจำเลยที่ ๒ เป็นหัวหน้าชุดเหมือนกัน ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ ในฐานะหัวหน้าชุดปฏิบัติการย่อมต้องรับรู้และรับผิดชอบต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบได้ ส่วนจำเลยที่ ๔ นั้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจำเลยที่ ๔ เป็นผู้ตรวจค้นตัวกลุ่มผู้เสียหาย ประกอบกับการที่ นาย ป. ตอบคำถามของทนายจำเลยที่ ๔ ที่ขออนุญาตศาลถามว่า ระหว่างที่นาย ป. พูดคุยเจรจากับจำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ นั้น จำเลยที่ ๔ เดินไปเดินมาและบางครั้งก็เข้ามาพูดกับนาย ป. กับพวกว่าคนสิงคโปร์เดินทางเข้าประเทศไทยต้องขอวีซ่าจึงเชื่อว่าจำเลยที่ ๔ รับรู้และมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดด้วย การกระทำของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ จึงเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานร่วมกัน เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๔, ๑๕๗ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒, ๑๗๓ เมื่อการกระทำของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๔ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๓ ซึ่งเป็นบทเฉพาะแล้วจึงไม่จำเป็นต้องปรับบท มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๗๒ ซึ่งเป็นบททั่วไปอีก

สำหรับจำเลยที่ ๕ และจำเลยที่ ๖ ปรากฏข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนว่า ตามวันเวลาที่เกิดเหตุจำเลยที่ ๕ ปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่ด้านหน้าสุดของจุดตรวจ มีหน้าที่คัดกรองรถต้องสงสัยเพื่อส่งต่อให้เจ้าพนักงานตำรวจที่อยู่ด้านหลังห่างกันประมาณ ๓๕ เมตร จำเลยที่ ๕ เป็นผู้เรียกให้รถยนต์คันที่ผู้เสียหายทั้งสี่นั่งมาเพื่อขอตรวจค้น เมื่อส่งสัญญาณให้รถคันดังกล่าวจอดแล้ว ดาบทตำรวจ อ. ได้รับรถคันดังกล่าวไปดำเนินการต่อโดยที่จำเลยที่ ๕ ได้ปฏิบัติหน้าที่ตรงจุดที่รับผิดชอบต่อไปไม่ได้เดินไปที่จุดตรวจที่อยู่ด้านหลังจนกระทั่งเลิกจุดตรวจ จากพยานหลักฐานที่ปรากฏ ไม่มีข้อเท็จจริงใดที่จะบ่งชี้ว่าจำเลยที่ ๕ เข้าไปมีส่วนร่วมใกล้ชิดในการกระทำผิดที่เกิดขึ้น ส่วนกรณีจำเลยที่ ๔ ให้การไว้ว่า เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๑ เวลา ๐.๔๕ นาฬิกาจำเลยที่ ๕ ได้นำเงินสดจำนวน ๓,๐๐๐ บาท มามอบให้แต่ไม่ได้บอกว่าเป็นเงินอะไร เห็นว่า ลำพังเพียงข้อเท็จจริงเรื่องเงินนี้ ไม่ว่าจะจริงหรือไม่ก็ตาม กรณีไม่อาจทราบแน่ชัดว่าเป็นเงินอะไรได้มาอย่างไรจึง

ไม่อาจนำข้อเท็จจริงส่วนนี้เพียงอย่างเดียวมาพิสูจน์ความผิดของจำเลยที่ ๕ ได้ ส่วนจำเลยที่ ๖ ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ตามวันเวลาที่เกิดเหตุ จำเลยที่ ๖ รับผิดชอบประจำอยู่ตรงจุดตรวจทำหน้าที่ตรวจคันรถและตัวบุคคลคู่กับจำเลยที่ ๔ โดยจำเลยที่ ๖ เป็นคนแจ้งให้กลุ่มผู้เสียหายลงจากรถและทำการตรวจคัน ระหว่างนั้นผู้เสียหายที่เป็นผู้หญิงได้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ถ่ายภาพ จำเลยที่ ๔ และจำเลยที่ ๖ จึงห้ามไม่ให้ถ่ายภาพและขอให้ลบข้อมูลออกจนเกิดการโต้เถียงกัน จนจำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ ได้เดินเข้ามาพูดคุยกับกลุ่มผู้เสียหายแทน จำเลยที่ ๖ จึงแยกตัวออกมาทำการตรวจคันรถอยู่บริเวณฝั่งเกาะกลางถนนห่างออกไปประมาณ ๓๐ เมตร จนถึงเวลา ๓.๑๕ นาฬิกา จึงเดินกลับมาที่เดิมซึ่งไม่เห็นกลุ่มผู้เสียหายแล้ว เห็นว่า จากพยานหลักฐานที่ปรากฏไม่พอพียงว่า จำเลยที่ ๖ มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดตามฟ้องเช่นเดียวกัน

พิพากษาว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๓ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ การกระทำของจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ อันเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๔๐ จำคุกคนละ ๕ ปี ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๕ และที่ ๖ ริมเงิน ๒๗,๐๐๐ บาท ที่จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ได้มาจากการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการคดีนี้ให้ตกเป็นของแผ่นดินหากจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ไม่สามารถส่งมอบเงินจำนวนดังกล่าวได้ เพราะเหตุว่าโดยสภาพไม่สามารถส่งมอบได้ สูญหาย หรือไม่สามารถติดตามเอาคืนได้ไม่ว่าด้วยเหตุใด หรือได้มีการนำสิ่งนั้นไปรวมเข้ากับทรัพย์สินอื่น หรือได้มีการจำหน่าย จ่าย โอนสิ่งนั้น หรือการติดตามเอาคืนจะกระทำได้โดยยากเกินสมควร หรือมีเหตุสมควรประการอื่นให้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ร่วมกันชำระเงิน ๒๗,๐๐๐ บาท /

ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง
วันพุธที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

ศาลได้ดำเนินกระบวนการพิจารณาจำนวน ๘ นัด รวมระยะเวลานับตั้งแต่วันฟ้อง (วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๖) ถึงวันอ่านคำพิพากษาเป็นเวลา ๗ เดือน ๘ วัน